

200705373/1.

Datum uitspraak: 31 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/25468 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 3 juli 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

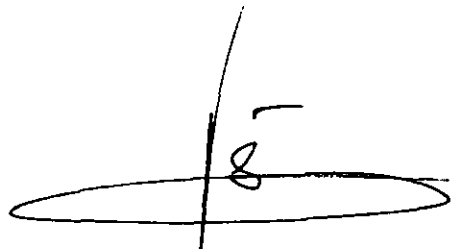
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 augustus 2007

382-527.

Verzonden: 31 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 06/25468

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te _____, eiseres,
gemachtigde: mr. J. de Jong, advocaat te Rotterdam,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te 's-Gravenhage, thans de
Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. L.R. Reesink, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 1 mei 2006 afwijzend beslist op de aanvraag van eiseres tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij faxbericht van 23 mei 2006 beroep ingesteld.

De zaak is op 16 januari 2007 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiseres is ter zitting verschenen.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Voorts is ter zitting verschenen A. Doumbouya, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover hier van belang luidt artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000):

“1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van de Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van

herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
[...]"

Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 luidt als volgt:

"Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen."

Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag van eiseres afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Eiseres heeft geen documenten overgelegd om haar identiteit, nationaliteit en reisroute te kunnen vaststellen en is niet in staat gebleken om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen af te leggen omtrent de reisroute. Verweerder acht het ontbreken van documenten toerekenbaar, zodat de oprechtheid van het asielrelaas is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas. Naar het standpunt van verweerder gaat van het relaas geen positieve overtuigingskracht uit, nu eiseres slechts summiere informatie heeft verschaft over (de omgeving van) haar woon- en verblijfplaatsen, zij geen Krio spreekt, en uit het rapport taalanalyse van 14 juli 2003 blijkt dat zij eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Sierra Leone. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat haar psychische situatie dusdanig is dat zij niet voldoende in staat zou zijn om gedetailleerde en verifieerbare verklaringen af te leggen. De enige medische verklaring die door eiseres is overgelegd biedt hiervoor onvoldoende onderbouwing. Aangezien eiseres geen contra-expertise heeft laten verrichten, wordt vastgehouden aan de resultaten van de taalanalyse. Nu het ongeloofwaardig is dat eiseres te herleiden is tot het door haar gestelde land van herkomst, wordt evenmin geloof gehecht aan haar asielrelaas.

2.3. Eiseres kan zich niet verenigen met het besluit van verweerder en heeft daartoe – kort samengevat – het volgende aangevoerd. Het ontbreken van documenten kan haar niet worden toegerekend, nu zij daarover niet beschikt. Zij is illegaal per boot naar Nederland gereisd. Gelet op haar psychische situatie mag het haar niet worden aangerekend dat zij weinig heeft kunnen verklaren. Eiseres is dermate getraumatiseerd dat zij tot op heden niet in staat is terug te denken aan de gebeurtenissen in het land van herkomst. Eiseres betwist de uitkomst van de taalanalyse en probeert alsnog met documenten aan te tonen dat zij wel afkomstig is uit Sierra Leone. Eiseres wil een contra-expertise laten uitvoeren, maar is nog in afwachting of deze kosten zullen worden vergoed. Verweerder had eiseres ruimer de gelegenheid moeten bieden om een contra-expertise te laten verrichten. Eiseres kan niet gedwongen worden naar een onafhankelijke medische expert te gaan als zij dat zelf niet wil. Verweerder had naar aanleiding van de aangevoerde informatie zelf een medisch deskundige kunnen inschakelen om meer duidelijkheid te verkrijgen omtrent de psychische situatie van eiseres. Eiseres doet een beroep op artikel 3 van het EVRM en het traumatabeleid.

2.4. De rechtbank overweegt het volgende.

2.4.1. Ingevolge verweerders beleid, zoals dat is neergelegd in paragraaf C4/3.6.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000), is reeds van de omstandigheid zoals verwoord in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 sprake indien toerekenbaar documenten ontbreken ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas. In het bestreden besluit wijst verweerder er onder meer op dat documenten ontbreken ter staving van de reisroute, terwijl eiseres naar het standpunt van verweerder onvoldoende gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen ten aanzien van hun reisroute heeft afgelegd. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op dit standpunt kunnen stellen. Van eiseres had mogen worden verwacht dat zij informatie kan verschaffen over eenvoudige zaken als de vlag waaronder het schip voer, het land waarvandaan het schip afkomstig is, de naam van haar reisagent, de bestemming van het schip, de naam van de rederij, en de kleur van de auto waarmee zij is verder gereisd. De stelling van eiseres dat haar vanwege haar psychische situatie niet kan worden aangerekend dat zij niet veel informatie heeft kunnen geven, heeft verweerder niet hoeven volgen, nu niet is onderbouwd dat haar gestelde psychische situatie zodanig is dat zij niet voldoende in staat zou zijn om gedetailleerde en verifieerbare verklaringen af te leggen. Bovendien volgt uit het eerder weergegeven beleid van verweerder dat bij het ontbreken van documenten ter staving van de reisroute, het aan de vreemdeling is om door middel van gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen de reisroute alsnog aannemelijk te maken, en dat geen geloof wordt gehecht aan verklaringen die inhouden dat een asielzoeker geen documenten heeft én niets meer weet over de reis. De rechtbank acht dit beleid niet kennelijk onredelijk.

2.4.2. Nu zich gelet op het voorgaande de omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van de vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

In dat kader heeft verweerder aan eiseres onder meer tegengeworpen dat mede gelet op het rapport taalanalyse van 14 juli 2003 ongeloofwaardig wordt geacht dat eiseres de Sierraleoonse nationaliteit bezit.

Eiseres heeft de uitkomst van deze taalanalyse betwist. Hieromtrent overweegt de rechtbank als volgt.

2.4.3. Ingevolge bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) is het aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken, niet aan verweerder om het tegendeel aannemelijk te maken. Door het laten uitvoeren van een taalanalyse door het Bureau Land en Taal komt verweerder de vreemdeling tegemoet in de voldoening aan de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel is gerezen aan de gestelde identiteit en nationaliteit. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Enkele algemene kritische kanttekeningen bij de taalanalyse kunnen ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling niet leiden tot het oordeel dat de taalanalyse onzorgvuldig is. Indien de vreemdeling geen contra-

expertise inwint, blijft de gerezen twijfel aan de identiteit en nationaliteit bestaan.

2.4.4. De rechtbank constateert dat eiseres geen contra-expertise heeft laten uitvoeren, ondanks daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld door verweerder bij brief van 30 september 2005. In deze brief heeft verweerder aan eiseres verzocht binnen tien werkdagen aan te geven of zij een contra-expertise wil laten uitvoeren. De stelling van eiseres dat deze termijn te kort is, kan niet worden gevolgd, nu door eiseres in het geheel niet is gereageerd op de brief van verweerder. Nu door eiseres niet is aangegeven dat zij een contra-expertise zou laten verrichten, heeft verweerder kunnen overgaan tot het nemen van een beslissing zonder te wachten op resultaten van een eventueel nog uit te voeren contra-expertise. De rechtbank merkt hierbij op dat door eiseres nog altijd geen contra-expertise is overgelegd. De stelling van eiseres dat zij niet beschikt over de financiële middelen om een contra-expertise te laten uitvoeren en in afwachting is van uitsluitel van het COA omtrent de vergoeding van deze kosten, kan aan het voorgaande niet afdoen, nu het niet kunnen betalen van een contra-expertise van een taalanalyse voor rekening en risico komt van de vreemdeling.

Nu door eiseres geen contra-expertise is overgelegd, bestaat er geen grond voor het oordeel dat verweerder de taalanalyse niet aan het besluit ten grondslag heeft mogen leggen. Gelet op de resultaten van deze analyse heeft verweerder voorts in redelijkheid kunnen concluderen tot ongeloofwaardigheid van de door eiseres gestelde nationaliteit.

2.4.5. Gelet op het voorgaande, in samenhang met het in rechtsoverweging 2.4.1. weergegeven toetsingskader, heeft verweerder in redelijkheid het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig kunnen achten. Zeker nu die ongeloofwaardigheid de gestelde nationaliteit en het gestelde land van herkomst omvat, volgt daaruit dat aan de beoordeling van de zwaarwegendheid van het asielrelaas en aldus de toepasselijkheid van de toelatingsgronden, genoemd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c van de Vw 2000, niet behoeft te worden toegekomen.

2.5. Het beroep is derhalve ongegrond. Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is de rechtbank niet gebleken.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.A.C. Prins, rechter, en door deze en mr. J. van de Meerakker, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op:

-3 JUL 2007

Afschrift verzonden op:

-3 JUL 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

**DE JONG VAN TONGERLO
& BEKKERING** ADVOCATEN

POSTBUS 23024
3001 KA ROTTERDAM
VAN VOLLENHOVENSTRAAT 21B
3016 DG ROTTERDAM
TELEFON +31(0)10-4366437
FAX +31(0)10-4367729
E-MAIL ADVOCATEN@FREELER.NL

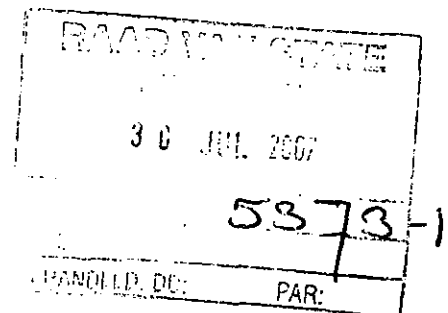
RAAD VAN STATE
Afd. Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

MR J. DE JONG
MR D.H. VAN TONGERLO
MR M.C. BEKKERING

HOGER BEROEPSCHRIFT

Rotterdam, 30 juli 2007

Betreft: I/Staat
IND dossiernummer: 0201.13.2002
Toevoeging aangevraagd

Appellante is:

geboren op , van Sierraleoonse
nationaliteit, thans verblijvende in Tilburg en domicilie
kiezende te Rotterdam aan de Van Vollenhovenstraat no. 21, ten
kantore van Mw Mr J. de Jong, advocaat en procureur, die door
appellante bepaaldelijk is gevolmachtigd om het hoger beroep in
te stellen;

De Procedure:

Op 13 januari 2002 heeft appellante een aanvraag ingediend tot
verlening van een verblijfsvergunning asiel. Bij beschikking
van (destijds) de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie van 1 mei 2006 is die aanvraag afgewezen;

Op 23 mei 2006 is namens appellante beroep aangetekend tegen
die beschikking;

Bij uitspraak van de Rechtbank Dordrecht van 3 juli 2007, is
het beroep ongegrond verklaard;

Appellante kan zich in de uitspraak van de Rechtbank Dordrecht
van 3 juli 2007 niet vinden en gaat daartegen in hoger beroep

STICHTING BEHEER DERDENBELDEN AEN AMRO 51.58.28.211

HOOGSTE AANKOMSTVERBODEN IS VERBODEN TOT HET BEDRAG DAT IN HET OPENSTREKEND GEVAL ONDER DE DERDENBELDENPRAKTIJENVERZEKERING WORDT UITBETAALD.

**DE JONG VAN TONGERLO
& BEKKERING ADVOCATEN**

-2-

bij Uw Raad. Appellante heeft heden tevens een apart verzoek om een voorlopige voorziening bij Uw Raad ingediend;

De Grieven:

1. In de uitspraak van 3 juli 2007 stelt de rechtbank onder rechtsoverweging 2.4.1 onder meer:

"..... De stelling van eiseres dat haar vanwege haar psychische situatie niet kan worden aangerekend dat zij niet veel informatie heeft kunnen geven, heeft verweerder niet hoeven volgen, nu niet is onderbouwd dat haar gestelde psychische situatie zodanig is dat zij niet voldoende in staat zou zijn om gedetailleerde en verifieerbare verklaringen af te leggen....."

Appellante is van mening dat reeds van het begin van haar asielprocedure is aangegeven dat zij niet in staat was om haar relaas te doen. Uit het rapport nader gehoor is duidelijk op te maken dat appellante psychisch niet in orde is. Dat zij niet in onder behandeling wil gaan van een psychiater of andere arts is een gevolg van het feit dat appellante niet aan de verschrikkelijke gebeurtenissen waardoor zij zeer ernstig getraumatiseerd is wenst te worden herinnerd, uit angst dat deze herinneringen in alle hevigheid terugkeren. Dit is haar manier om het verleden te verwerken. Dit is vanaf het begin aan de Minister duidelijk gemaakt. Echter, de Minister heeft daar geen enkele rekening mee gehouden terwijl de Minister de Medisch Adviseur in had kunnen schakelen in het kader van een zorgvuldig onderzoek. De Minister heeft er echter voor gekozen de verantwoordelijkheid bij appellante te leggen terwijl aan de Minister bekend was dat appellante niet in staat was de gevraagde informatie te verschaffen. De rechter had moeten concluderen dat het onderzoek van de kant van de Minister daarmee onvolledig en onzorgvuldig is geweest;

2. In de uitspraak van 3 juli 2007 stelt de rechtbank onder rechtsoverweging 2.4.4. onder meer:

"De rechtbank constateert dat eiseres geen contra-expertise heeft laten uitvoeren" "Nu door eiseres niet is aangegeven dat zij een contra-expertise zou laten verrichten, heeft verweerder kunnen overgaan tot het nemen van een beslissing zonder te wachten op resultaten van een eventueel nog uit te voeren contra-expertise"..... "De stelling van eiseres dat zij niet beschikt over voldoende financiële middelen om een contra-expertise uit te laten oefenen en in afwachting is van uitsluitel van het COA omtrent de vergoeding van deze kosten, kan aan het voorgaande niet afdoen, nu het niet kunnen betalen

**DE JONG VAN TONGERLO
& BEKKERING ADVOCATEN**

-3-

van een contra-expertise van een taalanalyse voor rekening en risico komt van de vreemdeling”;

Appellante heeft altijd met klem gesteld wel degelijk uit Sierraleone te komen. Door in principe een contra-expertise als voorwaarde te stellen komt appellante in een onmogelijke positie. Zij kan onmogelijk E. 1300,- betalen voor een contra-expertise zonder sponsor. De Minister had haar meer gelegenheid moeten geven om die te vinden. De rechter had om die reden moeten concluderen dat het onderzoek op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen;

3. De rechtbank stelt onder rechtsoverweging 2.4.5 van de uitspraak onder meer:

“Gelet op het voorgaande..... heeft verweerder in redelijkheid het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig kunnen achten. Zeker nu die ongeloofwaardigheid de gestelde nationaliteit en het gestelde land van herkomst omvat, volgt daaruit dat aan de beoordeling van de zwaarwegendheid van het asielrelaas en aldus de toepasselijkheid van de toelatingsgronden, genoemd in art. 29 eerste lid, aanhef en onder a,b en c van de VW2000, niet behoeft te worden toegekomen.”

Appellante is op grond van bovenstaande argumenten van mening dat de beslissing van de Rechtbank Dordrecht op grond van onjuiste overwegingen, en daarmee op onzorgvuldige wijze, tot stand is gekomen;

De conclusie:

Appellante concludeert op grond van hetgeen hiervoor is overwogen dat de bestreden uitspraak van de Rechtbank Dordrecht van 3 juli 2007 op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen en derhalve niet in stand kan blijven.

Redenen waarom appellante Uw Raad verzoekt de uitspraak van 3 juli 2007 te vernietigen en te bepalen dat op haar verzoek tot verlening van een verblijfsvergunning asiel een nieuwe beslissing dient te worden genomen;

Rotterdam, 30 juli 2007

Mw Mr J. de Jong
Gemachtigde